

Poslední slovo Velikonoc - poselství generála Armády spásy

29.3.2024 - | Armáda spásy

Někteří z nejdůležitějších lidí v biblickém záznamu o Ježíšově ukřižování a vzkříšení se nedokázali shodnout skoro na ničem. Ohledně něčeho však přece jen souhlasili: Ježíšův příběh skončil.

Pilát Pontský věřil, že má poslední slovo ve všem, co se v jeho regionu děje. Byla to neklidná část římského světa, ale Pilát byl navzdory náročnosti své situace zvyklý mít nezpochybnitelnou a nezpochybňovanou autoritu. Když se rozhodl, že pro zachování míru musí zemřít nějaký nevinný člověk, stalo se tak. Proto vydal Ježíše, aby byl ukřižován, a na jeho příkaz se odehrálo obvyklé divadlo zabíjení na kříži. Později, když se Pilát dozvěděl o Ježíšově smrti, dal své poslední pokyny náboženským vůdcům. „Vezměte stráž,“ řekl jim Pilát. „Jděte a zabezpečte hrobku, jak nejlépe umíte“ (Matouš 27,65). Ježíšova hrobka byla v podstatě „uzamčena“ třemi různými způsoby: byl před ni přivalen velký kámen, úřední pečeť na ní sloužila jako důrazné varování, a ozbrojené stráže ji střežily, aby do ní nikdo nevnikl. Pilát si byl jistý, že on sám je poslední, konečnou autoritou Ježíšova příběhu.

Marie, Ježíšova matka, chápala, jak bolestné je vidět milovanou osobu trpět. Viděla, jak odpor proti Ježíšovi narůstá, a den co den se určitě obávala, že se stane něco strašného. Nakonec se proti Ježíšovi postavili jeho mocní nepřátelé. Po jeho zatčení se pravděpodobně šířily zvěsti o bitích, mučení a ponižování, které Ježíš musel vytrpět. Když se Marie dozvěděla, že její syn zažívá takovou bolest, určitě se cítila bezmocná, zlomená. Zajistě by bývala dala svůj vlastní život, aby mohla zachránit ten jeho, ale nebylo to možné. To nejelpší, co jako jeho matka mohla udělat, bylo být mu nablízku až do hořkého konce. Nechtěla, aby těm posledním bolestným okamžikům čelil sám. Byla tam, u kříže, když Ježíš vydechl naposledy (Jan 19,25). Marie, naplněná zoufalstvím, si byla jistá, že Ježíšova mučivá smrt je poslední, konečnou kapitolou jeho příběhu.

Petrovi bylo jasné, že jeho služba skončila, a věděl, že si to skutečně zaslouží. Konec konců, zapřel Ježíše, a to ne jednou, ne dvakrát, ale hned třikrát. Žalostně selhal právě tehdy, když ho Ježíš potřeboval nejvíc. Když zakokrhá kohout a Petr si vzpomněl na Ježíšova slova – na to, že než kohout zakokrhá, třikrát Ježíše zapře – sklonil poraženě hlavu a hořce se rozplakal (Matouš 26,75). Petr nikdy předtím nepoznal tak naprosté zoufalství. Přestože svému příteli a rabínovi slíbil, že i kdyby ho ostatní zapřeli, on to nikdy neudělá, stačila jen jediná neodbytná služebná, aby se roztrásl a zhroutil. Tím, že zapřel Ježíše, Petr ztratil službu, která se mu v posledních třech letech stala životem a radostí. Veřejná poprava jeho přítele na kříži i jeho vlastní opakované zapření, že je jedním z jeho učedníků, dovedla Petra k přesvědčení, že Ježíšův příběh právě skončil.

Ježíšův příběh však neskončil. Pilát, Marie i Petr totiž zapomněli na jednu velmi důležitou věc: Poslední slovo má vždycky Bůh.

Toho prvního velikonočního rána, kdy se všichni domnívali, že celý Ježíšův příběh už skončil, napsal nebeský Otec jeho zatím vůbec nejsilnější kapitolu. Onen velký kámen byl odvalen, pečeť byla zlomena a stráže byly přemoženy strachem (Matouš 28,2-4). To vše dokázalo, že žádný člověk ani žádná moc na zemi nedokáže zabránit Bohu, aby měl poslední slovo. Ježíš byl vzkříšen, znovu ožil a díky této mocné pravdě se všechno změnilo. Pilát a okolnosti, které nadiktoval, neměli nad Božím Synem ani jeho následovníky konečnou autoritu. Marie díky tomu dokázala pochopit smrt svého syna ne jako konec, ale jako součást pokračujícího příběhu Boží milosti, která si podmaňuje lidstvo. V

následujících dnech Petr zjistil, že jeho služba po zapření Krista bude ještě větší, než se odvažil doufat nebo si představit. (Jan 21,15-19).

Možná, že právě teď čelíte náročným životním situacím. Budte si jisti tím, že Bůh bude mít poslední slovo a že žádný nepřítel ani žádná těžká situace neobstojí proti slovu Všemohoucího Boha.

Možná někdo, koho máte rádi, velmi trpí a vy prožíváte bezmoc ve snaze mu ulevit od bolesti nebo napravit to, co ho trápí. Pamatujte, že poslední slovo bude mít Bůh a že toto slovo bude plné milosti, naděje a konečného vítězství.

Možná se stejně jako Petr už necítíte hodni toho, aby si vás Bůh použil. Možná jste ho kdysi opustili a teď jste přesvědčeni, že Bůh opustil vás. Budte si jisti, že poslední slovo bude mít Bůh a že to bude mocné slovo uzdravení a obnovy. A kdo ví? Možná, že stejně jako Petr zjistíte, že vaše nejvlivnější služba teprve přijde.

Modlím se za vás i za celou Armádu spásy, aby letošní Velikonoce znovu zvěstovaly, že Ježíšův příběh ještě neskončil a že Bůh vždy má poslední, vítězné slovo. Bude to triumfující slovo, které nám připomene, že Bůh je větší než jakýkoliv nepřítel, jenž se staví proti němu. Bude to mocné slovo milosti a naděje pro ty, kdo trpí a jsou zlomení v srdci. A bude to obnovující slovo, které nám připomene, že žádný hřích není větší než Boží vykupující milost.

Poslední slovo bude mít Bůh. A bude to slovo vítězství!

Přeji vám radostné Velikonoce a Bůh vám žehnej.

<https://armadaspasy.cz/posledni-slovo-velikonoc-poselstvi-general-a-armady-spasy>